

Einige Beispielseiten

aus dem Buch

Die Säulen des Arabischen

Lehrbuch des klassischen Hocharabisch

Webseite: www.arabisch-lehrbuch.de

ISBN 3-9809252-0-X

Herausgeber: Nun Gemeinschaft & Nun Akademie e.V.

www.nun-akademie.de

www.nun-gemeinschaft.de

Inhaltsverzeichnis

Eingang	1
Vorwort	3
Inhaltsverzeichnis (Seite 5 - 44)	
Lektion 1 (Seite 45 - 50)	
Das arabische Alphabet (الْحُرُوفُ الْهَجَائِيَّةُ)	47
Übung	50
Lektion 2 (Seite 51 - 62)	
Die Vokale (الْحَرَكَاتُ)	53
Die Buchstaben zum Langlesen der Vokale (حُرُوفُ الْعِلَّةِ)	53
Die Buchstaben و und ي mit Vokalzeichen	54
Die Vokallosgkeit (السُّكُونُ)	55
Das Verdopplungszeichen (الشَّدَّةُ)	55
Die Hamzaschreibung in der Anfangsstellung (كِتَابَةُ الْهَمْزَةِ)	56
Der Artikel (حَرْفُ التَّعْرِيفِ)	57
Die Nunation des Vokals " u " (تَنْوِينُ الضَّمَّةِ)	57
Das indeterminierte Wort (النَّكْرَةُ)	58
Besonderheiten im Gebrauch des Artikels	58
1. Die Sonnenbuchstaben (الْحُرُوفُ الشَّمْسِيَّةُ)	58
2. Die Mondbuchstaben (الْحُرُوفُ الْقَمَرِيَّةُ)	59
Das Geschlecht	59
Der Plural (الْجَمْعُ)	60
1. Der gesunde maskuline Plural (الْجَمْعُ الْمَذَكَّرُ السَّلَامُ)	60
2. Der gesunde feminine Plural (الْجَمْعُ الْمُؤَنَّثُ السَّلَامُ)	60
3. Der gebrochene Plural (جَمْعُ التَّكْسِيرِ)	60
3.1. Der Plural von Einigen (جَمْعُ الْقَلَّةِ)	60

1. Der Zustandsakkusativ für das Subjekt eines Verbalsatzes (الْفَاعِلُ)	569
2. Der Zustandsakkusativ für das Objekt	569
3. Der Zustandsakkusativ für Subjekt und Objekt gleichzeitig	569
4. Zwei Zustandsakkusative in einem Satz	570
Der Zustandssatz (الْجُمْلَةُ الْحَالِيَّةُ)	570
1. Der Zustandsnominalsatz	570
2. Der Zustandsverbalsatz	570
2.1. Mit einem Rückweisenden	570
2.1.1. Bejaht	570
2.1.1.1. Im Imperfekt	570
2.1.1.2. Im Perfekt	571
2.1.2. Verneint	571
2.1.2.1. Im Imperfekt	571
2.1.2.2. Im Perfekt	571
2.2. Ohne ein Rückweisendes	572
Text: الْحَالُ 	573
 سُورَةُ الْأَعْلَى 	574
Übungen (تَمَارِينُ)	575

Anhang (Seite 577 - 613)

Zum Akkusativ für Ort und Zeit (الْمَفْعُولُ فِيهِ)	579
Der Akkusativ des Grundes für das Motiv (الْمَفْعُولُ لَهُ أَوْ لِأَجْلِهِ أَوْ مِنْ أَجْلِهِ)	579
1. Andere Ausdrucksmöglichkeit	579
Die Antwortpartikeln (أَحْرُفُ الْجَوَابِ)	580
1. Die Bestätigung einer positiven oder negativen Frage	580
1.1. Die Antwortpartikel أَجَلٌ	580
1.2. Die Antwortpartikel جَيْرَ / جَيْرٍ und جَلَلٌ	580

أركان العربية

Lektion 1

Das arabische Alphabet (الأحرف الهجائية)

Die arabische Schrift wird von rechts nach links geschrieben. Die Buchstaben werden in der Regel miteinander verbunden und haben vier verschiedene Stellungen, nämlich die Einzel-, die Anfangs-, die Mittel- und die Endstellung. Nach folgender Mustertabelle werden die Buchstaben erklärt.

Buchstabenname	Umschrift	Zahlenwert
Beispiele zur Lautung		
Endstellung	Mittelstellung	Anfangsstellung
Schreibhilfe		

Alif	ā	1
wird ausführlich behandelt		
ا	ـا	ـا
↓ ↓		

ب

Bā'	b	2
Bach, Berg		
ب	ـب	ـب
← →		

ت

Tā'	t	400
Tag, Tau		
ت	ـت	ـت
←		

ث

Ṫā'	ṭ	500
engl.: thank, three		
ث	ـث	ـث
← →		

Schreibbeispiele: تاب ، ابت ، باب ، ثبا ، تثب ، بتث ، باث ، ثات ، تبث

ج

Ġim	ǧ	3
Journal, Jalousie		
ج	ـج	ـج
← →		

ح

Hā'	ḥ	8
stark gehauchtes H		
ح	ـح	ـح
←		

خ

Ḫā'	ḫ	600
Buch, Bach		
خ	ـخ	ـخ
← →		

Schreibbeispiele: جحج ، خاج ، بجج ، باح ، خاخ ، ججج ، حتا ، اخت ، بحث ، حج ، حجا ، تجب

Vokabeln (مُفْرَدَات)

Regel	قَاعِدَةٌ ج قَوَاعِدُ
System, Gesetzmäßigkeit	نِظَامٌ ج نُظُمٌ
wohlgeordnet	مُنَسَّقٌ
Zunge	(fem. und mask.) لِسَانٌ ج أَلْسِنَةٌ
klar, deutlich	مُبِينٌ
Gestaltung	صَوْنٌ
Rede	كَلَامٌ
nützlich	مُفِيدٌ
ohne (nachstehendes Wort im Genitiv)	بِلَا
Fehler, Fehlermachen	خَطَأً / خَطَاءٌ
bestehen aus	تَأَلَّفَ مِنْ ، يَتَأَلَّفُ ، تَأَلَّفَ !
Satz (grammatisch)	جُمْلَةٌ ج جُمَلٌ
zum Ausdruck bringen etw. ... mit/durch	عَبَّرَ عَنِ ... بِ ، يُعَبِّرُ ، عَبَّرَ !
Gedanke	فِكْرٌ ج أَفْكَارٌ
Pl.: Gefühle	ج مَشَاعِرٌ
lehren jmdn. ... etw.	عَلَّمَ ه ... هـ ، يُعَلِّمُ ، عَلَّمَ !
Reden	تَكَلَّمَ
verbal (grammatisch)	فِعْلِيٌّ
nominal (grammatisch)	اِسْمِيٌّ
Wort	كَلِمَةٌ ج كَلِمَاتٌ
Laut	صَوْتٌ ج أَصْوَاتٌ

Die Bedeutung des arabischen Imperfekts

Das arabische Imperfekt bezeichnet ein Geschehen in der Gegenwart (الْحَالُ), der Zukunft (الْأَسْتِقْبَالُ) und der Allgemeingültigkeit. Die Bedeutung ist vom Kontext abhängig.

1. Gegenwart

Das dargestellte Geschehen fällt mit dem Redemoment zusammen oder verläuft teilweise mit diesem gleichzeitig.

Der Student lernt.	-	يَتَعَلَّمُ الطَّالِبُ.
Wir schreiben.	-	نَكْتُبُ.

2. Zukunft

Das dargestellte Geschehen verläuft nach dem Redemoment.

Der Student lernt (wird lernen) morgen.	-	يَتَعَلَّمُ الطَّالِبُ غَدًا.
Wir schreiben (werden schreiben).	-	نَكْتُبُ.

3. Allgemeingültigkeit

Das dargestellte Geschehen steht in keiner direkten Beziehung zu einer Zeitform des Verbs (Vergangenheit, Gegenwart oder Zukunft).

Der Student lernt.	-	يَتَعَلَّمُ الطَّالِبُ.
(Im allgemeinen lernt der Student.)		

Die Verneinung (النَّفْيُ) des Verbs im Imperfekt

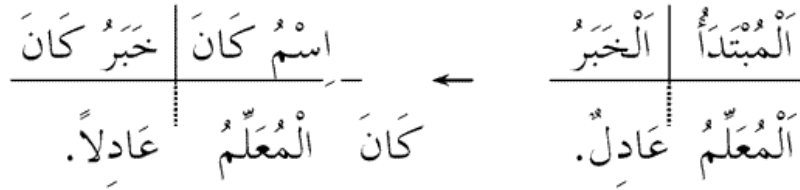
1. Die Verneinung der Gegenwart

Die Verneinung der Gegenwart erfolgt mit der Verneinungspartikel " مَا " (حَرْفُ النَّفْيِ).

Der Student lernt nicht.	-	مَا يَتَعَلَّمُ الطَّالِبُ.
Wir schreiben nicht.	-	مَا نَكْتُبُ.

Das Verb **كَانَ** وَ أَخْوَاتُهَا

Der **كَانَ**-Satz beinhaltet einen arabischen Nominalsatz (الْجُمْلَةُ الاسْمِيَّةُ). Das Verb **كَانَ** setzt das Subjekt (الْمُبْتَدَأُ) des Nominalsatzes in den Nominativ und die Mitteilung (الْخَبَرُ) in den Akkusativ. Das Subjekt wird zum Substantiv von **كَانَ** (اسْمٌ كَانَ) und die Mitteilung wird zur Mitteilung von **كَانَ** (خَبَرٌ كَانَ).

Dieses Verb wird hauptsächlich zur zeitlichen Kennzeichnung verwendet und bedeutet "sein".

1. Die Mitteilung von **كَانَ** ohne Verb

1.1. **كَانَ** im Perfekt

كَانَتْ الطَّالِبَةُ جَدِيدَةً.	←	الطَّالِبَةُ جَدِيدَةٌ.
Die Studentin war neu.		Die Studentin ist neu.
كَانَ الْمُعَلِّمُ عَادِلًا.	←	الْمُعَلِّمُ عَادِلٌ.
Der Lehrer war gerecht.		Der Lehrer ist gerecht.
كَانَتْ لَنَا كُتُبٌ.	←	لَنَا كُتُبٌ.
Wir hatten Bücher.		Wir haben Bücher.
إِنَّ الطَّالِبَ كَانَ بَاحِثًا.	←	إِنَّ الطَّالِبَ بَاحِثٌ.
Wahrlich, der Student war ein Forschender.		Wahrlich, der Student ist ein Forschender.

1.2. **كَانَ** im Imperfekt der Gegenwart

يَكُونُ الْمُعَلِّمُ عَادِلًا.	←	الْمُعَلِّمُ عَادِلٌ.
		Der Lehrer ist gerecht.
يَكُونُ الْمُعَلِّمُونَ فِي الْجَامِعَةِ.	←	الْمُعَلِّمُونَ فِي الْجَامِعَةِ.
		Die Lehrer sind in der Universität.

1.2. Das unvollständige Ursprungsverb im II. Stamm

Dieses Beispiel ist stellvertretend für alle unvollständigen Verben im II. Stamm. Das Verb *مَشَى* dient hier zu Hilfe.

	Imperfekt المُضَارِعُ	Perfekt الْمَاضِي	
ich	أُزَكِّي	زَكَيْتُ	أَنَا
du (m.)	تُزَكِّي	زَكَيْتَ	أَنْتَ
du (f.)	تُزَكِينَ	زَكَيْتِ	أَنْتِ
er	يُزَكِّي	زَكَى	هُوَ
sie	تُزَكِّي	زَكَّتْ	هِيَ
wir	نُزَكِّي	زَكَيْنَا	نَحْنُ
ihr (m.)	تُزَكُونُ	زَكَيْتُمْ	أَنْتُمْ
ihr (f.)	تُزَكِينَ	زَكَيْتَنَّ	أَنْتِنَّ
sie (m.)	يُزَكُونُ	زَكَوْا	هُمْ
sie (f.)	يُزَكِينَ	زَكَيْنَ	هُنَّ
sie beide (m.)	يُزَكِيَانِ	زَكَيَا	هُمَا
sie beide (f.)	تُزَكِيَانِ	زَكَتَا	هُمَا
ihr beide	تُزَكِيَانِ	زَكَيْتَمَا	أَنْتُمَا

Partizip Passiv	Partizip Aktiv	Befehlsform (الأمر)				
اسْمُ الْمَفْعُولِ	اسْمُ الْفَاعِلِ	أَنْتُمَا	أَنْتِنَّ	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتَ
مُزَكِّي	مُزَكِّ	زَكِيَا	زَكِينَ	زَكُوا	زَكِي	زَكِّ

Verbalsubstantiv: تَرْكِيَّةٌ

مَا فِي قَلْبِكَ

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا (1) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا (2) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَاهَا (3) وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (4)

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا (5) وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا (6) وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (7)

فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا (8) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (9) وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (10)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا (11) إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا (12) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا (13)

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا (14) وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا (15)

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ ،

وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ .

إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ فِيكَ خَيْرًا فَانظُرْ إِلَى قَلْبِكَ ، فَإِنْ كَانَ يُحِبُّ أَهْلَ طَاعَةِ

اللَّهِ وَ يُبْغِضُ أَهْلَ مَعْصِيَتِهِ فَفِيكَ خَيْرٌ وَاللَّهُ يُحِبُّكَ وَإِنْ كَانَ يُبْغِضُ أَهْلَ طَاعَةِ

اللَّهِ وَ يُحِبُّ أَهْلَ مَعْصِيَتِهِ فَلَيْسَ فِيكَ خَيْرٌ وَاللَّهُ يُبْغِضُكَ وَالْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ .

Die Intensivierungsform (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ)

Die Intensivierungsformen stammen von dreikonsonantigen Ursprungsverben ab. Sie sind Adjektive, die in der Regel auf die intensive Bedeutung des Partizip Aktivis hinweisen.

In der Übersetzung können z.B. die Wörter fest, viel, stark, sehr, dauernd als Hilfe dienen.

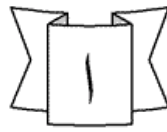
Die bekanntesten Intensivierungsformen sind:

- فَعَّالٌ (fem.: فَعَّالَةٌ)

gefräßig, Vielfraß	-	أَكَّالٌ ←	essen	-	أَكَلَ
neugierig, dauernd Fragender	-	سَأَّلَ ←	fragen	-	سَأَلَ
Forscher	-	بَحَّثَ ←	suchen, forschen	-	بَحَثَ
dauernd bauend, Maurer	-	بَنَّأَ ←	bauen	-	بَنَى
Lastenträger	-	حَمَّالٌ ←	tragen	-	حَمَلَ
viel scherzend, Spaßvogel	-	مَزَّاحٌ ←	scherzen	-	مَزَحَ
lügnerisch, Lügner	-	كَذَّابٌ ←	lügen	-	كَذَبَ
eifrig studierend, - Studierender	-	دَرَّسَ ←	studieren	-	دَرَسَ

- فَعُولٌ (fem.: فَعُولَةٌ)

sehr dankbar, - Dankbarer	-	شَكَوْرٌ ←	danken	-	شَكَرَ
sehr geduldig, - Geduldiger	-	صَبَّوْرٌ ←	geduldig sein	-	صَبَرَ
viel vergebend, - Vergebender	-	غَفَّوْرٌ ←	vergeben	-	غَفَرَ
fest entschlossen, - Entschlossener	-	عَزَّوْمٌ ←	sich entschließen	-	عَزَمَ

Asien	آسِيَا
Ababil	أَبَابِيلُ
Abraham	إِبْرَاهِيمُ
Vater	أَبٌ جِ آبَاءُ
gelangen (kommen) zu	أَتَى هـ ، يَأْتِي
geben jmdm. ... etw.	أَتَى هـ ... هـ ، يُؤْتِي
vorziehen etw.	أَثَرَهُ ، يُؤَثِّرُ
Schuld	إِثْمٌ جِ آثَامٌ
schuldig, Schuldiger	آثِمٌ جِ آثِمَةٌ
Lohn	أَجْرٌ جِ أَجُورٌ
einer, jemand	أَحَدٌ ، إِحْدَى (fem.)
nehmen etw.	أَخَذَهُ ، يَأْخُذُ
sich verspäten	تَأَخَّرَ ، يَتَأَخَّرُ
letzter, Letzteres	آخِرٌ جِ آخِرُونَ / أَوَاخِرُ
letzte	آخِرَةٌ جِ آخِرَاتٌ (fem.)
das Jenseits	الْآخِرَةُ
schließlich, endlich	أَخِيرًا
hier: anderer	آخَرَ ، أُخْرَى (fem.)
Bruder	أَخٌ جِ إِخْوَانٌ / إِخْوَةٌ
Anstand	أَدَبٌ جِ آدَابٌ
Ausführung	أَدَاءٌ
ankündigen jmdm. ... etw.	أَذَّنَ هـ ... بـ ، يُؤَذِّنُ
Erlaubnis	إِذْنٌ

1.3. Das hamzahaltige Verb (الفعل المَهْمُوزُ)

- سَأَلَ -

	المضارع Imperfekt			الماضي Perfekt			
	المجهول Passiv	المجزوم Apokopat	المنصوب Konjunktiv	المعلوم Aktiv	المجهول Passiv		المعلوم Aktiv
ich	أُسْأَلُ	أَسْأَلُ	أَسْأَلُ	أَسْأَلُ	سُئِلْتُ	سَأَلْتُ	أَنَا
du (m.)	تُسْأَلُ	تَسْأَلُ	تَسْأَلُ	تَسْأَلُ	سُئِلْتَ	سَأَلْتَ	أَنْتَ
du (f.)	تُسْأَلِينَ	تَسْأَلِي	تَسْأَلِي	تَسْأَلِينَ	سُئِلْتِ	سَأَلْتِ	أَنْتِ
er	يُسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	يَسْأَلُ	سُئِلَ	سَأَلَ	هُوَ
sie	تُسْأَلُ	تَسْأَلُ	تَسْأَلُ	تَسْأَلُ	سُئِلَتْ	سَأَلَتْ	هِيَ
wir	نُسْأَلُ	نَسْأَلُ	نَسْأَلُ	نَسْأَلُ	سُئِلْنَا	سَأَلْنَا	نَحْنُ
ihr (m.)	تُسْأَلُونَ	تَسْأَلُوا	تَسْأَلُوا	تَسْأَلُونَ	سُئِلْتُمْ	سَأَلْتُمْ	أَنْتُمْ
ihr (f.)	تُسْأَلْنَ	تَسْأَلْنَ	تَسْأَلْنَ	تَسْأَلْنَ	سُئِلْتُنَّ	سَأَلْتُنَّ	أَنْتُنَّ
sie (m.)	يُسْأَلُونَ	يَسْأَلُوا	يَسْأَلُوا	يَسْأَلُونَ	سُئِلُوا	سَأَلُوا	هُمْ
sie (f.)	يُسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ	يَسْأَلْنَ	سُئِلْنَ	سَأَلْنَ	هُنَّ
sie beide (m.)	يُسْأَلَانِ	يَسْأَلَا	يَسْأَلَا	يَسْأَلَانِ	سُئِلَا	سَأَلَا	هُمَا
sie beide (f.)	تُسْأَلَانِ	تَسْأَلَا	تَسْأَلَا	تَسْأَلَانِ	سُئِلْتَا	سَأَلْتَا	هُمَا
ihr beide	تُسْأَلَانِ	تَسْأَلَا	تَسْأَلَا	تَسْأَلَانِ	سُئِلْتَمَا	سَأَلْتَمَا	أَنْتَمَا

Partizip Passiv	Partizip Aktiv	Befehlsform (الأمر)				
اسْمُ الْمَفْعُولِ	اسْمُ الْفَاعِلِ	أَنْتَمَا	أَنْتُنَّ	أَنْتُمْ	أَنْتِ	أَنْتَ
مَسْئُولٌ	سَائِلٌ	اسْأَلَا	اسْأَلْنَ	اسْأَلُوا	اسْأَلِي	اسْأَلِ

1.3. Das hamzahaltige Verb

Partizip		Befehl الأمر (أنت)	Imperfekt		المضارع		Perfekt المجهول	الماضي		Stämme	
Passiv اسم المفعول	Aktiv اسم الفاعل		Apokopat المجزوم	Konjunktiv المنصوب	Aktiv المعلوم	Passiv المجهول		Aktiv المعلوم	Verbalsubst. المصدر	الباب	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	سَلِّ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	سَلِّ	سَأَلَ	تَسْئِيلٌ	II.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	سَأَلْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	سَوَّلَ	سَأَلَ	مَسَّالَةٌ / سَأَلٌ	III.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	أَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	أَسَّالْ	أَسَّالْ	إِسَّالٌ	IV.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	تَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	تَسَّالْ	تَسَّالْ	تَسْوَالٌ	V.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	تَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	تَسْوَالٌ	تَسَّالْ	تَسْوَالٌ	VI.	
—	—	أَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	—	أَسَّالْ	أَسَّالٌ	VII.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	أَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	أَسَّالْ	أَسَّالْ	أَسَّالٌ	VIII.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	أَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	أَسَّالْ	أَسَّالْ	أَسَّالٌ	X.	
مَسَّالٌ	مَسَّالٌ	أَسَّالْ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	يَسَّالُ	أَسَّالْ	أَسَّالْ	أَسَّالٌ	X	